

—, at de vedkommende, der drive disse Etablissementer, skulde kunne overvælde Skatten, i alt Fald gøre det med nogenlunde Lethed, og man har derfor villet, at det skulde fremtræde klart for Publikum, hvad der er Billetpriis, og hvad der er Skat. Som sagt, jeg kan ikke se andet, end at det oprindelige Forslag for saa vidt var lempeligere for Teaterejerne o. s. v., som de derefter bleve i Stand til mere hensigtsmæssigt at fordele Skatten paa de forskellige Arter af Pladser og efter Publikums forskellige økonomiske Evne; men naar man har ønsket Sagen ordnet paa den anden Maade, er det en Ændring, som jeg ikke lægger nogen synderlig Vægt paa.

Den anden Ændring er langt mere indgribende. Den gaar ud paa at indføre de forskellige Skattesatser, jeg nævnedes før. Hensigten dermed har været den særdeles smukke og ideelle, at stille den gode Kunst under lempeligere Kaar end de Arter af Forlystelser, som man mener have en ringere og mindre ædel Karakter. Naturligvis kan jeg godt give selve Tanken mit Bifald, kun mener jeg, at man ikke naar det paa den her foreslaaede Maade eller overhovedet kan naa det paa nogen som helst Maade ved en Skatteordning, thi det er ikke muligt at sætte noget skatteteknisk brugeligt Skel, saaledes som jeg mange Gange før har haft Lejlighed til at udtale det, mellem Kunsten og Gøglet, de ædle og uædle Forlystelser. Jeg skal ikke atter komme tilbage til dette Emne, men jeg kan ikke se, at det er lykkedes her, eller at det overhovedt vil kunne lykkes. Hvad det rene Forbrugsbeskatningssynspunkt angaar, rammer dette Forslag efter min Mening urigtigt. Det, man vil beskattede, er et Forbrug, der vidner om en vis Skatteevne, det er et Luksusforbrug, og naar man ser bort fra alt det, som er talt her om Kultur o. s. v., er her jo dog i det ene som i det andet Tilfælde Spørgsmaal om et Forbrug, der vidner om en vis Skatteevne, og om en Forbrugsgegenstand, som de vedkommende kunne undvære. Ogsaa ud fra dette Synspunkt er det Forslag, som Folketinget vedtog, utvivlsomt meget bedre end dette. Der er ikke Tvivl om, at Besøget i de større og dyrere Theatre vidner om en større Skatteevne end Besøget i de billigere Etablissementer med den lavere Adgangspris, og da jeg paa ingen Maade tror, at de Theatre, som drives ifølge justitsministeriel Bevilling, navnlig efter den Udvikling, som er sket i de sidste Aar, gennemgaaende skulde byde paa god og for-

ædende Kunst — ja, jeg tror oprigtigt talt, at adskillige af de Forestillinger, som f. Eks. i Vinter ere budte paa flere af Teatrene, i moralsk Henseende, og hvad den gode Smag angaar staa ikke saa lidt under de bedre Varieteer —, mener jeg, at den ensartede Afgift alt i alt rammer bedre og retfærdigere end den nu foreslaaede. Men det har været et Vilkaar fra Landstingets Side, at det Princip, som det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) allerede hernede opstillede med de forskellige Skattesatser, skulde accepteres.

Det tredie nye Moment af større Betydning, som er kommet ind i Loven, er Forslaget om Musikrestauranters Inddragelse under Skatten. Det bliver en Nødvendighed at gøre dette, naar man vil have det samme finansielle Udbytte af Loven og dog vil nedsætte Afgiften for Koncerter og Teatres Vedkommende til henholdsvis 5 og 10 pCt. Men ellers har jeg ikke nogen særlig Forkærlighed for dette Skatteobjekt, og jeg havde det jo heller ikke oprindeligt i mit Forslag.

Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, ere alle disse tre Hovedpunkter allerede tidligere drøftede i dette Ting. De indeholdtes i det Forslag, som det ærede Medlem fra Fredensborg havde stillet, dog husker jeg ikke, om Musikrestauranters indeholdtes deri, men i alt Fald nævnedes de af det ærede Medlem og ogsaa af mig, ligesom Tanken om deres Beskatning er bleven drøftet under Sagens Forhandling her i Tinget. Det er altsaa paa ingen Maade noget for dette Ting nyt, der her er Tale om. Saavel den ærede Ordfører som jeg stillede os ikke absolut afvisende til noget af disse Punkter, da Sagen var til Behandling her i Tinget sidste Gang, og naar det er et Vilkaar for overhovedet at faa Loven, finder jeg, og det samme er Tilfældet med Udvalgets Flertal, al Grund til at anbefale at tage Lovforslaget, som det foreligger. Der er bevaret her det, jeg lægger størst Vægt paa ved denne Lov, idet der er medtaget samtlige de Forestillinger og Fremvisninger, som efter min Mening ere gode og rimelige Skatteobjekter. Paa en Tid, hvor man skal gaa til at lægge betydelig forøgede Byrder paa Befolkningen, er dette et af de Omraader, hvor det bedst og lettest kan gøres. Og der er bevaret det samme finansielle Udbytte af Loven, som da den forlod Folketinget, saa at de Hovedkrav, jeg har stillet, ere opfyldte.

Det finansielle Resultat paavirkes til forskellige Sider af de vedtagne Ændrin-